

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Tempo. resti. in integ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

De vxoribus militum, & eorum, qui Re publicæ causa absunt. Rub. LII.

LEX

I.

Temporalibus Mulieres absentes cũ vt sui viri, hoc dicit hec lex sequens, qz totus iste tit. idem dicit.

LEX

II.

Que Hec lex est difficilis, & habet plures lect. Breviter dicit, quod mulier debet restituere pretium ad hoc vt possit recuperare rem. contra. Et dicit ven. Lempoz. qd ibi no. Pl. huius timore lesatur hanc legē pluribus modis. Uno modo qd pretium hic redatur ab ipso venditore, non a muliere. Alio modo qd reddatur ab ipsa muliere, & tunc oportet te intelligere qd pretium fuit in eius venilitate conuersum, vt nor. in d. Lempoz. sed tunc est videndum quomodo fuit facta hec venditio, quod pretium vertetur in vti litatem mulieris. Dicitur quidam, qd procurator generalis mulieris vendidit rem eius fraudulose pro modico pretio, qd conuertitur in venilitate mulieris. Et ita intelligitur hanc lex. vide glo. super verbo. pretio. in d. hec gl. secundu hanc lex. qd procurator generalis vendidit dolo, non tranfit rei dominium, nisi secuta vltione, & prescriptione, vt hic in ter. in fin. quod etia ter. tenet ab. hi. in l. si procurator. ff. pro emp. Sed contra hanc videtur. A. in l. que a patre, ubi restitutio non conuertitur aduersus contractum. Sola. Ibi fuit contractus celebratus ab ipso absente, hic ab eius procuratore. Alii legunt hanc legem qd hec venditio fuit facta a creditore mulieris, & est facta bona. Alii dicunt tres esse casus, aut venditio fuit facta bona fide, aut mala fide, que potest probari, aut mala fide que non potest probari, sicut tertio casu loquitur hec lex. Sed istud est trinita, qz mala fides, que non potest probari, est perinde ac si non esset, vt l. duo sunt. Circa. de testa. tit. 2. tunc ergo vnam dicitur precedentiam, quam vis.

De temp. in integ. restit. tam mino. &c. Rub. LIII.

LEX

I.

Abis Quando vna causa petende restitutionis succedit post aliam, tempus petende restitutionis non currit, h. d. C. Opp. & videtur qd hoc lex sit superflua per tres sequentes. Sol. Non est veru, nam hic loquitur quando vna causa restitutionis succedit post aliam, in casu dem persona, leg. sequens loquitur quando vna succedit post aliam in omnibus personis, in aliis duabus videbitur, vt j. in l. i. C. Opp. secundo, hic dicitur, qd tempore absentie potest restituere imperari. Istud videtur continere repugnantiā, qz sic absens non potest esse in iudicio. Sola. Intellige qd per procuratorem rem potest. C. Opp. absentia causa Reipublice currit tempora, vt s. in l. per totum. Sed hic dicitur, qd ipso iure non currit, quare male. Sola. dicitur quidam quod hic currit ipso iure, sed restituitur, & sic dabitur restitutio, vt possit impetrare restitutionem non obstante cursu temporis. Bloss. hoc reprehendit, & bene, qz est speciale in tempore, restitutionis, causa vitandi circuitum, vt minor vel absenti non currat, & ita debetis intelligere materiam hanc. Item opponi, quod tempus petendi restitutionem in integ. est continuum, vt i. eodem l. in. ergo currit in absentia. Sol. Non est continuum quo ad omnia, quia tempora minoris etatis, & absentie subducuntur.

LEX

II.

Intra legitimum Si minor succedit maiori causa absentie, tunc tempus petende restitutionis non currit, hoc dicit.

LEX

III.

Intra annos Ista lex potest summari vt precedens, & quero, in quo differet hec lex a prima. Certe in hac lege ponitur de minore qui est adhuc intra tempus restitutionis, de quo ibi no dicitur. Ponitur etiam hic de minore, qui minor effectus est miles, & in hoc concordat cum illa, &c.

LEX

III.

Persona Quando vna causa restitutionis succedit post aliam, tunc tempus non currit in eadem persona, & hereditibus prodest, h. d.

LEX

V.

Tempus petende restit. in integ. quanto tempore duret, minor succedens maiori quando restituatur.

1 Maior succedens minori an restituatur.

2 Hereditate iacente tempus petende restitutionis quando currat.

Aque Ista est bona lex. In minori etate non currit tempus petende restitutionis, sed in pueniente maiori in eius persona, vel in persona successoris incipit currere. C. Pro. principium huius legis, in quo est dare vni casum, qd tempus petende restitutionis durat quousque annis. Alii casus sunt clari. C. Circa hac legē queritur, quando minor succedit maiori, quando aliquid tempus residuum ei durare incipiat. Pl. de hoc disputat, quod fuerit opin. tene illa quod currat perfecta etate, ne alias esset dare quod minor restituere ad restituendū, vt habuistis s. eo. l. j. hic. C. Quero secundo, quid si maior succedat minori. Iste casus non est inter. Ratio, quod est indubitabilis. Dicit glo. ego circa istum casum facio dubium, nam quando maior succedit minori, tempora non curram iacente hereditate, vt hic in si. potest esse ratio, quia hereditas iacens respicit personam defuncti, vt hereditas, de acq. re. do. l. in mortuo, de fideiuss. sed defuncto non curret tempus si vixeret, quia minor erat, ergo &c. Sed quando maior succedit maiori est dubium an iacente hereditate curram tempora. Et videtur quod sic, vt l. eptam. de vlt. cap. l. inquam, s. vacuam. Heretere, cessat ratio, que est in fine huius legis, nam hereditas iacens hoc casu non respicit personam minoris sed maioris, ergo debet tempus currere. Dico quod iacente hereditate currit tempus non currat, nam tempus nec cessat, nec iacet, de medio subdicit, vt j. eo. l. i. circa si. Sed tuta, & necessaria absentia est mora, ergo &c. Ita debes intelligere hanc materiam, nisi poneretis qd heres institutus fraude & dolo, aditiohem differret, argu. l. cum Sillaniam, j. de his quib. vt in d. dig. &c.

ADDITIO.

1 P. O. M. A. C. Hereditate. An hereditate iacente currat prescriptio, & casu quo currat, an detur restitutio, vide Alex. consil. in vol. j. & lxxij. ad finem vol. ii. Bal. consil. xvij. in j. parte.

AUTHENT.

Minor Ista aut. ponit quedam specialia in ista materia. C. Opp. quod in minori etate non currit tempus petende restitutionis, vt s. eo. l. i. & in hac l. C. Sol. Speciale est hic, & in aut. ista ponuntur sex vel septē specialia, vt gl. tua dicit quam vide. Circa istam aut. quero, dicitur hic a tempore nuptiarum, scilicet, contractatum. Et hoc sequitur quod vsque ad xxxvj. annum possit differri. Sic respiciendū, sic vt habes in ea.

LEX

VI.

1 Tempus instantie ex causa legitima prorogatur.
2 Actor potest vti dilacione, que datur reo, & e contra.
3 Si reus vult renuicere dilacioni sibi dare, an actor poterit illa vti, & sic renuicari possit in eius preiudicium.
4 Dilatio est reciproca, inter reum & actorem.
5 Si minor restituatur vt possit testes iterum producere, ita & eius aduersarius poterit.

Etende Hec est no. & ans. lex, breuiter dicit, si petitur dilatio, que tempus mino. non excedit, tam actori quam reo conceditur, quod si concedatur, non actori, sed reo conceditur. Poterit tamen actor vti dilacione reo concessa, h. d. in summa. Ad eundem huius legis scias quod olim erat annus utilis ad petendū, & finiens dilacionem, hodie est quadringentum cōtinuum, vt j. eo. l. i.

1 C. Pro. quod tempus instantie ex legitima causa potest prorogari.
2 C. Secundo no. quod actor potest vti dilacione, que datur reo. Idem puto e contra. l. vlt. j. de fru. & lit. expen. C. Opp. j. l. proxi.

3 Sol. Ista intelligitur secundum litam, vt j. videbitis. C. Quero, quid si actor vadit libellū circa principium quadriēniū, & tunc fuit disputatū super libello, & super legitimatione persone, quod modicum superest ad probationes faciendas, an actori debebit dari dilatio que tempus excedat, & videtur hic velle qd non simpliciter, dicit enim actori denegari. Hoc etia videt velle gl. que dicit duo sufficere. P. in d. vt denegetur, secundū quod in confinio petatur, & tempus transcendat. Ita dicit gl. super verbo, quippe, sed hic tunc duo, ergo, &c. communiter determinatur contrarium, per rationem que hic ponitur in ter. Ratio, quia quando actori denegatur, est propter negligentiam suam, quia est in arbitrio eius quādo agat. Si igitur cessat ista ratio, cessabit ista lex. Et sic si in actore esset eadem ratio que in reo, esset idem ius. Pro hoc videtur ter. in l. i. quinquaginta, & l. cum ipse, de ereusat. tutor. C. Quero verum hoc idem sit in tempore instantie cause principalis. Respond. breuiter quod non, vt l. properandum, de iudiciis quasi per totam legem, & maxime in s. fina. Ratio differentie est, quia hic perempta instantia, perit instantia & causa, sed in causa principali perempta instantia remanet ius primum, vt possit eam de nouo inchoare. Si male vidistis in causa appellacionis, & idem j. de temporibus app.

bsentem no latente
reueri ad primario
ec not. l. Quam
ne contra non latente
l. si finta, s. si forte
pili. ff. de re iud. tra
contra ista gl. h. d. a
cre. tamē vt respici
quod quandoqz con
scendente ex com
mudu decretum con
arozes, & hac l. in
tra eum qd delictu
retum, tamen si ab
si ex nota, cau. ager
s. doc. C. Item in
ret. qui videtur vob
esse qd primū & secū
Ista dicit in j. Sicut
in gl. que est in l. ter
hanc. Quia si pon
stantem, tamen po
tionem ex secūdu
nūā statuta, que im
pero vnum verbum
tionis sic, est ne aliq
deo, si quidem h. d. a
de care. ff. eo. l. i. si
or bonis, contra que
sententiam, & dicit
de punit. cre. d. l. i.

que, dum
non facit, p
di.

UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pellat. auth. si appellatione. ¶ Quero dicitur hic, qd actor potest vti dilatione concessa reo. quid si reus vult renunciare dilatio...

ADDITIONES.

AND BAR. ¶ Petende. Vide istam legem declarata per Inm. z alios in c. de causa. de offi. dele. P. P. A. V. P. ¶ Petende. istam regulam qd dilatio facta reo fiat communis actori...

CLAV. DE SEISS. ¶ An dilatione. Istud limitat Bart. in l. s. nuntiat. in ff. de noui oper. nuntiat.

P. P. A. V. P. ¶ Quod actor. Contrarium tenet Bal. Pan. de Last. z Hod. hic. z Bal. in l. si arrogator. de adop. vbi etiam gl. z Bar. Limita tamen istud procedere in dilacione concessa de iure communi...

LEX VII.

- 1 Ex diuersitate locorum non debet induci diuersitas iuris, in nume. 7.
2 Tempus minoris etatis, z absentie, subducitur de quadriennio.
3 Minor quando restituatur in his, que facit intra quadriennium.
4 Tempus petende restitutionis, an sit continuum.
5 Tempus redhibitione, vel quanto minoris, an dicatur vtile vel cotinum.
6 Tempus restitutionis quotuplex sit, z an sit vniforme.
7 Tempus petende restitutionis, quando sit quadriennium, z quando biennium.
8 Prescriptio si incipit a minori etate, z completur in maiori, tempus restitutionis petende, quando incipiat currere, z an detur restitutio.

Operuacum. ¶ Hoc est bona lex. Pro an dricium* continuum. de quo minor, etas, z iusta absentia excipitur. h. d. ¶ Hoc qd Italia dicitur pronuncia. tamen stritus accipitur, vt videbitis in l. si. de prescrip. longi. temp. ¶ Secundo no. quod ex diuersi. rate locorum no debet induci diuersitas...

iuris. ¶ Tertio no. quod tempus minoris etatis, z absentie, subducitur de quadriennio. ¶ Oppo. quod illud quadriennium non sit privilegium. ¶ Dolo exceptio. ver. diuersum. ff. de noua. Sol. Dicit gl. fateor quod no est privilegium. sed privilegium rei doli. ¶ Vide gl. super verbo. continuum. ¶ Ho. ex hac glo. quod in his que minor facit intra quadriennium non potest petere restitutionem in integ. vt d. s. diuersum. Fallit in l. an. de repu. her. z ibi est singularis casus. in quo no. quod minor restituatur in his que facit in quadriennio. post perfectam etatem. ¶ Opp. secundo quando tempus est continuum currit omni tempore, vt l. si. de diuersi. z temp. prescrip. sed hic in prin. dicitur quod est tempus cotinum. An si dicit. quod non currit tempore minoris etatis, vel absentie. quare male. ¶ Quis? timore facta est hic additio. que est i. gl. mag. que gl. est satis clara. ¶ Et dicit breuiter tempus restitutio. petende non est continuum quoad omnia, sed quoad quid. Et istam eandem gl. habetis de diuer. z temp. prescrip. in rub. z l. si. dicit hic aliqua de quibus alibi dubitatur, scilicet an tempus redhibitorie, vel quanto minoris sit vtile vel continuum. Et vide gl. quia in d. l. cum seq. z in l. annua. de calum. sunt gl. contrarie. ¶ Si tangit istud in rub. de diuer. z temp. prescrip. z ibi dicit. z examinatur in l. cum ser. ff. de edit. ed. ¶ Oppo. z videtur qd ex diuersitate locorum inducatur diuersitas iuris. vt ff. de eo quod certo loco. l. dolo. de offi. proconsul. z l. si. ¶ Non solum. Dicit qd quandoqz ex diuersitate locorum inducitur diuersitas rationis. z tunc inducitur diuersitas iuris, vt l. si. de dila. l. p. etia. ff. ad l. fal. z l. si. de testa. z i. qui num. lib. l. si. ¶ Vero non inducitur diuersitas rationis, non debet induci diuersitas iuris, vt hic. ¶ Opp. s. eo. tit. aut. si minor. Sol. ¶ Ibi est casus specialis. ¶ Opp. ff. ex quib. cau. ma. l. sed z si per pretozem. s. si ferit. z s. quones. ¶ I. huius timore loquitur hic multi inuolunt super verbo. continuum, z in hoc sunt multe opin. quas tamen examinando tibi tantum. qd eas clare habebis. Debes scire, z hic aduerte. quia subtilis passus est. i. quod duplex est tempus. Primum est tempus, ad quod quis petit se restitu. Secundum est tempus, intra quod quis petit se restitu. Primum est vniforme, quia ad tantum tempus quis petit se restitu. in quanto tempore fuit lesus. z no vltra. vt s. tit. l. quod tempore. Secundum tempus est. intra quod illud, etiam est duplex. Nam quoddam est tempus. intra quod debet restitutio postulari. z terminari. quoddam est. intra quod debet proponi. Primum est semper vniforme, quia debet terminari intra quadriennium cotinum. vt hic. fallit in casibus. vt s. l. priori. z aut. si minor. Secundum tempus intra quod debet proponi. z in hoc sunt multe opin. etiam. Veritas est hec quod si quidem aliquis le dicitur ex contractu, vel sententia tempus proponende restitutionis est vniforme. scilicet. quadriennium, vt hac l. Si vero le dicitur ex cursu temporis, si quidem tempus lesionis est plus quam quadriennium. idem potest proponi, vt hac l. Si vero tantum tempus quo est lesio, est minus quadriennio, tunc debet de necessitate proponi restitutio intra tantum tempus, quantum est illud tempus lesionis, z non vltra, vt d. l. sed z si per pretoze. s. si ferit. z s. quones. no. in l. interdum. ff. de mino. licet quidam alii dixerint contrarium. Et per hoc apparet quod si aliquis est lesus in r. diebus. qnt dantur ad appellandum. nisi iusta etate, minor debet restitutioe proponere intra r. dies. que tamen proposita possit durare quatuor annis. Et idem si aliquis est lesus in vna die, finita etate, vel absentia, deberet in die proponere, que possit quatuor annis durare. vt s. dicit. Ita tenet gl. ex p. esse in l. diuus. ff. de integ. resti. Ratio huius est. qd tempus negligencie postquam cessat impedimentum, absorbet illud tempus quod debet restitu. Ita etiam sentit hic gl. tua. qua vide super verbo. cotinum. Et an omne tamen videtur aliter sentire. vt de integ. resti. c. j. in cle licet credam eos non bene dicere. ¶ Oppo. de l. si. de an. na. except. Sol. fallit hic. quia per litis contestatio. actio non perit. ¶ Item oppo. z videtur quod no sit quadriennium, sed biennium. s. de dolo. l. si. Solu. in restitutionibus que petuntur per officium iudicis. semper est quadriennium, vt hic in illis que petuntur iure actionis, sunt constituta alia tempora, vt s. de dolo. l. si. quod me. cau. l. si per vin. vel metum. ¶ Item oppo. de l. intra vtile. ff. de mino. Sol. ibi non proiogatur tempus. propter malitiam aduersarij appellatis. ¶ Oppo. s. l. priori. Sol. ¶ Ista determinatur per illa. ¶ Queritur quid si prescriptio fuit incepta in minori etate, completa in maiori, quando incipit currere tempus petende restitutionis. Quidam dicunt. quod tunc restitutio non habet locum. ¶ Cur dicimus quando prescriptio completur absente reuerfo. vt d. distis s. nr. ij. l. quod tempore. secundum quorundam opinio. Sed positio quod restitutio habeat locum secundum opin. nostram gl. z veram. quero quando incipit. Sol. hic dicit quod prescriptio finita, non ante licet quidam contradicant. Vide glo. super verbo. illuxerit. Sol. ex aminat latus istum passum. Insuper. de actio. s. rursum. z l. ab hostibus. s. sed quod simpliciter. ff. ex quibus causis maiores. z finaliter videtur istud idem tenere. quod a tempore lesionis complete, perfecte incipit currere. Contra istam opin. est de dolo

col. l. si idem dicitur per aliam...

